

[Ministeren for kulturelle anliggender]

altså en række spørgsmål, synes jeg, vedrørende det, der bliver tilbage af Danmarks Radios virksomhed.

Endelig har centrum-demokraterne som det tredje parti fremsat forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af en fri reklameradio såvel på landsbasis som på regionalbasis. Forslaget og bemærkningerne til det er meget kortfattede, men man kan dog af dem og af en uddybende artikel, som hr. Erhard Jakobsen har skrevet, forstå, at centrum-demokraterne foreløbig tænker sig en slags forsøgsperiode med lokal radiovirksomhed, som senere kan føre til oprettelse af en delvist reklamefinansieret TV-kanal.

Jeg er i høj grad enig med centrum-demokraterne om det ønskelige i nye forsøg med lokalradio, også gerne med lokal fjernsynsvirksomhed, og jeg ser det som et nyttigt grundlag for en senere stillingtagen til, om der bør indføres en varig ordning med lokalradio og fjernsynsvirksomhed. Men om finansieringen ved hjælp af reklamer er vi, som det vil være fremgået, derimod ikke enige.

Om de tre forslag vil jeg sammenfattende sige, at jeg ikke kan tilslutte mig dem, men må afvise dem, og de vil nu gå til behandling i kulturudvalget. Men jeg vil samtidig sige, at de alle tre berører så centrale spørgsmål i den fremtidige ordning af radio- og fjernsynsvirksomheden, at jeg går ud fra, de vil indgå i overvejelserne i den mediekommission, som statsministeren netop har nedsat.

Birte Weiss (S):

Der er ikke ret mange politiske emner, der diskuteres med så stor lidenskab som Danmarks Radio. Det er vi egentlig godt tilfredse med i socialdemokratiet, fordi den løbende folkelige debat er en forudsætning for, at monopolet er acceptabelt. Uden et folkeligt med- og modspil, uden offentlighedens vågne øje på denne store, vigtige kulturinstitution, som jo har eneret til at sende radio- og TV-programmer, ville den nuværende radioordning måske nok være betænkelig.

Der er vel næppe nogen, som vil påstå, at et sådant med- og modspil ikke finder sted. Efter manges opfattelse er der tværtimod tale om, at vi i øjeblikket oplever et partidirigeret overspil, som kommer til udtryk igennem et mindretal i radiorådet. Sådant forstår jeg i

hvert fald SFs forslag til en ny radioordning, og jeg henviser her specielt til bemærkningernes første spalte, hvor der står:

»... den gældende ordning ... har gjort det muligt for nogle medlemmer at misbruge den naturlige tilsynspligt til i mindste detaljer at kritisere enkelte programmer på en måde og med en sådan vedholdenhed, at der uden overdrivelse kan tales om en hetz.«

Vi er i socialdemokratiet ikke særlig uenige i denne vurdering. Jeg skal indskrænke mig til i den forbindelse at henvide til min beklagelse ved radiolovsbehandlingen den 31. januar i år over, at der er politikere, som misbruger radiatorådet til at lave partipolitiske felttog i stedet for at stå vagt om kreativiteten, kvaliteten og alsidigheden i Danmarks Radio.

Ved den lejlighed sagde jeg også, at vi endnu ikke har set forslag til ændring af radiatorådets sammensætning, som fjerner faren for politisering, højst nogle, som vil medføre, at politiseringen måske bliver lidt mindre åbenlys.

Da SFs forslag er en genfremsættelse af partiets tidligere tanker på dette område, gjaldt min bemærkning også det forslag, som vi behandler her i dag.

I øvrigt finder vi det også i socialdemokratiet tvivlsomt, om det i praksis overhovedet er muligt at adskille det økonomiske og det programpolitiske ansvar, eftersom programmæssige dispositioner har økonomiske konsekvenser og omvendt.

Men aktualiseret af SFs forslag vil vi imidlertid gerne være med til at drøfte, om man ad anden vej kan medvirke til at bremse det ofte meget ukonkrete, men forfølgelsesagtige overspil, vi er vidne til fra et mindretal i radiatorådet gang på gang. Vi er med andre ord enige i hensigten med SFs forslag, men vi tvivler meget stærkt på, at midlerne er de rigtige.

Dagens to andre radioforslag går på indførelse af reklamer i henholdsvis radio og TV. Om begge kan jeg sige, at de ikke har socialdemokratiets støtte. For knap to måneder siden havde vi her i tinget en principiel debat om TV-reklamer, og der er ikke kommet nye oplysninger, der er ikke sket noget, som har forrykket vores argumenter fra dengang. Heller ikke den kendsgerning, at et dansk forsikringsselskab har gjort en stor reklameindsats i tysk TV, og at man derigen-